

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3932** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

С решение № 660/06.02.2018г. по адм.д. № 10515/2017г. по описа на АССГ исквата молба на С. С. С. от [населено място] срещу [община] с искане за присъждане на обезщетение за периода 2016г. – 2017г. в размер на 759.86 лева за причинени имуществени вреди и 5 000 лева за причинени неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие по реда на ЗОДОВ, е отхвърлена като неоснователна.

С постановено по адм.д. №5695/2018г. по описа на ВАС решение №5047/04.04.2019г. решението по адм.д. №10515/2017г. по описа на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане.

Настоящото производство е по подновеното дело.

Образувано е по искова молба на С. С. С. от [населено място] срещу [община] с искане за присъждане на обезщетение за периода 2016г. – 2017г. в размер на 759.86 лева за причинени имуществени вреди и 5 000 лева за причинени неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие по реда на ЗОДОВ. И двете суми се претендират, ведно със законната лихва от датата на деликта до окончателното й изплащане.

В исквата молба се твърди, че вредите са настъпили в резултат на незаконосъобразни

действия на длъжностни лица от общинската администрация във връзка с приемане на принудително изпълнение на акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, без да е приключило производството по издаване на акта със съобщаването му на адресата, чрез възлагане и изпращане на изпълнителното основание на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/.

Като причинени на ищцата имуществени вреди са посочени: разноски по изпълнително дело в размер на 15.00 лева; такси по тарифата към Закона за частните съдебни изпълнители /ЗЧСИ/ в размер на 211.33 лева; такса за обслужване на запор в размер на 20.00 лева; превод запор комисионна в размер на 5.00 лева; такси превод в размер на 4.40 лева; превод запор комисионна в размер на 1.99 лева; запорно съобщение в размер на 25.00 лева; за социален асистент - 477.14 лева. В исковата молба се твърди още, че отнетите от ищцата финанси, извън размера на установените й с акта са от особено значение за нея, като тяхната липса и произтичащите от това непосредствени заплахи е причина тя да изпадне в депресия, характерна с изпитваните от нея тревожност, подтиснатост и страх, чувството на повишена раздразнителност и избухливост, редуващо се с апатия, които обосновават настъпилите неимуществени вреди в размер на 5000 лева. Претендира присъждане на разноски. Представена е писмена защита.

Ответникът – [община], чрез процесуалния си представител оспорва изцяло исковата молба по основание и размер и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Намира, че ищцата не е доказала пряка връзка между обявените от ВАС незаконосъобразни действия от страна на [община] и твърдените вреди. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 600,00 лв. и направените транспортни разходи общо в размер на 477,11 лв..

Представителят на Софийска градска прокуратура счита исковата претенция за основателна и доказана.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С постановено по адм.д. №5695/2018г. по описа на ВАС решение е приета за установена следната фактическа обстановка:

С. С. е собственик на недвижим имот, представляващ къща, земя и второстепенна сграда, находящ се в [населено място], [община]. С Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 473-1/03.12.2015 г. за процесния имот на ищцата са установени задължения за довносяне за данък върху недвижими имоти и такси за битови отпадъци в размер на 334.85 лева и лихва за просрочие, изчислена към 03.12.2015г., в размер на 233.68 лева, които следвало да се внесат по посочена в акта банкова сметка. Издаденият акт е бил съобщен чрез изпращане по пощата по постоянен и настоящ адрес на ищцата, като видно от приложена по делото обратна разписка „пратката не е потърсена от получателя“, както и чрез публикуване на интернет страницата на [община].

Ищцата узнала за акта при връчването й на призовка за принудително изпълнение изх. № 13251/04.08.2016 г. от частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ Г., в която е посочено, че е образувано изпълнително дело № 20167300400445 въз основа на Акт № 473-1/03.12.2015 г., издаден от [община]. Тогава С. научила за задълженията и по издадения акт и за наложената възбрана върху недвижимия имот, находящ се в [населено място].

С жалба вх. № 94Ж-148/03.10.2016 г. С. С. обжалвала Акта за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 473-1/03.12.2015 г., и с Решение № РД94Ж-148/1/01.12.2016г. директорът на Дирекция „Местни приходи“ на [община] изменил акта в частта, с която е определен размерът на данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода 2011г. и е отменил частично акта за главницата и за лихвите като погасени по давност.

С писмо изх. № РД0100-1676/01.12.2016г. кметът на [община] е поискал от ЧСИ Г. изпълнително дело № 20167300400445 срещу длъжника С. да бъде спряно до момента на установяване на новите размери на задължението. Видно от приложени два броя платежни нареждания, на 12.12.2016г. С. е внесла по банкова сметка, с титуляр [община], сумите в размер на 116.40 лева и 64.09 лева, с посочено основание за плащане „решение РД 94-Ж-148-1/01.12.2016 г.“.

На 02.08.2017г. на [фирма] е изпратено запорно съобщение изх. № 11367/27.07.2017г. от ЧСИ Г. за наложен запор върху банковите сметки на длъжника С. до размера на сумата от 438.68 лева по образувано изпълнително дело № 20167300400445. Във връзка с така наложения запор ищцата е подала до кмета на [община] жалба вх. № 94Ж-151/11.09.2017г., в която е поискала да се прекрати производството по принудително изпълнение на публичните вземания и е посочила, че на 12.12.2016г. е изплатила публичните си задължения, както и че не ѝ е връчвана покана за доброволно изпълнение.

С писмо изх. № РД 94Ж-151-1/19.09.2017г., връчено на С. на 23.09.2017г., кметът е уведомил ищцата, че ЧСИ е уведомен с молба вх. № 11653/12.12.2016г. за актуалния размер на дълга ѝ, след влизане в сила на Решение № РД 94Ж-148/1/01.12.2016г., както и че предвид липса на постъпили плащания по актуалната банкова сметка на [община], на 28.04.2017г. е изпратена молба до ЧСИ за възобновяване на изпълнителното производство, наложени са два запора по банковите сметки на ищцата и след извършено разпределение частният съдебен изпълнител е превел на общината дължимите суми, при което на 29.08.2017г. е изпратена молба за прекратяване на изпълнителното производство от ЧСИ, което е прекратено на 04.09.2017г. В писмото е посочено още, че плащанията от ищцата на 12.12.2016г. са извършени по вече закритата сметка на [община] в [фирма], като от 01.09.2016г. банковата сметка за заплащане на задължения за местни данъци и такси е открита в [фирма].

С посоченото решение на ВАС също е прието, че длъжностните лица при [община] са допуснали незаконосъобразно действие във връзка с връчването на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 473-1/03.12.2015 г. за процесния имот на ищцата. Тъй като след като изпратеното един път по пощата писмо по постоянен и настоящ адрес на ищцата е върнато с отметка на обратната разписка „пратката не е потърсена от получателя“ не е предприето второ съобщаване на акта, предвид разпоредбата на чл.32 от ДОПК, съобразно която връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни. С приемането на ищцата за надлежно уведомена за акта при неизпълнение на задължението за повторно връчване на същия длъжностните лица при [община] са допуснали незаконосъобразно действие. Прието е, че обжалването на акта от С. и последвалото от това обжалване частично изменение на акта не променя извода за това, че нейните права са били нарушени. Незаконосъобразните

действия и бездействия на длъжностните лица при [община] са били извършени от тях преди изпращане на съобщението до ЧСИ за предприемане на принудително изпълнение, независимо, че получаването на призовка за принудително изпълнение, в която за първи път се съдържа уведомление за дължими суми и съобщение за наложена възбрана върху имот може да причини стрес и силни отрицателни емоции за евентуалния длъжник.

Касационната инстанция също е приела, че са налице незаконосъобразни действия на длъжностните лица при [община] по посочване на невалидна сметка на общината, защото след подаване на жалбата на С., директорът на Дирекция „Местни приходи“ на [община] е бил длъжен да извърши проверка на Акта за установяване на задължения № 473-1/03.12.2015 г. , а към този момент посочената в акта сметка на [община], по която е следвало да се платят определените с акта задължения, вече е била променена. И след като е ревизирал задълженията на С., директорът е следвало да посочи и актуалната сметка на общината или дори само да впише, че посочената сметка не е валидна. След като той не е взел отношение по този въпрос, нормално е задълженото лице да изпълни задължението си по посочената в акта сметка. Административният орган е задължен по силата на чл.7 от АПК да основава акта си на действителни факти от значение за случая, поради което гражданите нямат задължение да проверяват факти, за които административният орган има най-достоверна информация.

В писмо от 16.05.2019г. ЧСИ Г. е посочила, че в изпълнение на наложени запори върху банковите сметки на длъжницата С. в Банка П. България АД и в Ю. България АД са постъпили по банкова сметка на ЧСИ следните суми: на 02.08.2017г. – 438,68 лв. от запор върху банкова сметка в Ю. България АД и на 09.08.2017г. – 438,64 лв. от запор върху банковите сметки в Банка П. България АД. По разпореждане на ЧСИ след удовлетворяване на вискателя /вкл. присъединения/ остатъкът, явяващ се надвнесена сума /390,12 лв./ е възстановен на С. на 05.01.2018г. по банковата ѝ сметка в Банка П. България АД.

С представено на 10.10.2019г. в съдебно заседание писмено уточнение ищцата е посочила, че надплатената от нея сума е 359, 99 лв. след приспадане на възстановената ѝ от ЧСИ сума в размер на 390,12 лв.

В амбулаторен лист от 29.09.2017г. е посочена диагноза генерализирана тревожност със симптоми от около един месец. Прегледът е извършен въз основа на направление от 01.09.2017г..Обективното състояние е описано така: напрегната, потисната, с нарушена концентрация, оплаквания от замаяност, на моменти е по раздразнителна, с дисфорична готовност. Предписана е терапия със С. и К.. В амбулаторен лист от 18.01.2018г. е посочена диагноза генерализирана тревожност със симптоми от около пет месеца. Представен е и амбулаторен лист № 000553 от 24.04.2019г., попълнен от д-р А. К., в който за С. С. е посочена диагноза: генерализирана тревожност. Обективното състояние е описано така: флукутиране на състоянието с епизоди на изразена лабилност на настроението, поява на панически кризи и хипохондрични идеи, персистиращи страхови изживявания, които описва като страх от отмъщение от страна на общински служители в община Г.О.. Посочено е също, че тревожното разстройство е от около 5 месеца по данни на С.. В деня на прегледа е предписана терапия със С. и К.. Както в амбулаторния лист от 18.01.2018г. и в този е посочено, че пациента е отказал диспансеризация. Видно от съдържанието на описаните амбулаторни листове първоначално определената доза за предписаните на ищцата лекарства - С. и К. в хода на лечението от 29.09.2017г. до 24.04.2019г. не е променяна.

Като доказателство по делото е приложен договор за извършването на услуга тип „Социален асистент“, сключен на 01.09.2017г. между С. С. – възложител и К. Н. К. – изпълнител, по силата на който, изпълнителят се задължава срещу месечно възнаграждение в размер на 450,00 лв. за осъществена ежедневна четиричасова дейност, с която осигурява необходимите санитарно-хигиенни, битови и социални условия с подобряване на текущото психично състояние на възложителя, в това число: пазаруване и снабдяване на възложителя с ежедневно необходимите продукти и лекарства, измерване на кръвно налягане, придружаване до личен лекар, психиатър, психолог, при настаняване в болница; в общуването и поддържането на социални контакти и др. Представена е и разписка от К. Н. К. за получено възнаграждение от С. С. на 05.10.2017г. в размер на 450 лв. и сумата 27,14 лв. разходи за транспорт, извършени в периода от 01-14. септември 2017г.

Свидетелката К. Н. обяснява, че ищцата работила в агенция за недвижими имоти и през 2016г. искала да продаде къщата, когато разбрала, че върху нея е наложена възбрана. Фактът, че не може да продаде къщата я разтревожил много, тъй като ѝ трябвали пари за операция на майка ѝ. Започнала да вдига кръвно, била напрегната, започнала да издирва заем за нуждите си, напуснала работа, защото не могла да съвместява всичко. В началото на 2017г. разбрала, че се е справила със ситуацията, бабата била подсигурана, С. платила задълженията си към общината и очаквала да бъде вдигната възбраната от ЧСИ. Големият проблем дошъл м.август 2017г., когато разбрала, че от две от сметките ѝ в различни банки са изтеглени пари и са запорирани сметките ѝ от ЧСИ. Това било унищожително за нея, плачела, не се хранела, не спяла, била като парализирана. Наложило се свидетелката Н. да стои с ищцата през деня като приятел в помощ и да ѝ дава лекарства, предписани от психиатър. Когато разбрала, че искът ѝ е отхвърлен с решение и трябва да поеме разходите по делото паднала духом. Към есента на 2018г. нещата се успокоили. Когато ставал въпрос на съдия изпълнител и за изпълнително дело започвала да плаче без да взима участие в разговора. От К. /2018г./ започнала да се страхува от решението, което очаквала от ВАС, а от изборите на 26.05.2019г. започнала да става параноична, живеела с мисълта, че общината ще ѝ направи зло, защото делото продължава. След като разбрала за наложения заповор в банките счела, че няма да може да си плаща кредита.

Свидетелят С. И. обяснява, че през 2016г. С. споделила за проблем във връзка със заповор на имот от В. община, била много притеснена, плачела, грижела се добре за майка си. После се успокоила и казала, че е платила задълженията си към общината. В края на лятото на 2017г. С. споделила, че са ѝ запорирани две сметки и са изтеглени пари от тях, а тя знаела какви са последиците, ако не се направят вноските по кредита. Видно от разпечатка от публичния регистър на Служба по вписванията Горна О. възбрана върху недвижим имот на ищцата не е налаган, а през 2017г. същата и извършила множество сделки с недвижими имоти, вкл. като продавач на недвижим имот на 10.10.2017г..

ПРАВНА СТРАНА

В разпоредбата на чл.203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконнообразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл.205 от АПК иски за обезщетение

за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. [община] е юридическото лице.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по отношение на деликвента и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата и общините по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

В конкретния случай се претендират вреди в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица на [община]. Налице са следните незаконосъобразни действия на длъжностни лица при [община]: 1. незаконосъобразно действие във връзка с връчването на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 473-1/03.12.2015г. и 2. незаконосъобразни действия на длъжностно лице при [община] по посочване на невалидна сметка на общината при постановяване на 01.12.2016г. на решението по възражението срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК. С посоченото решение е изменен размерът на дължимите суми по акта и е потвърден като законосъобразен актът в останалата му част, вкл. и в частта касаеща сметката на общината. От изложеното следва, че първата предпоставка за уважаване на исквете за имуществени и за неимуществени вреди е налице.

Иск за имуществени вреди

Искането за присъждане на обезщетение за периода 2016г. – 2017г. в размер на 759.86 лева за причинени имуществени вреди, включва: разноски по изпълнително дело в размер на 15.00 лева; такси по тарифата към Закона за частните съдебни изпълнители в размер на 211.33 лева;

такса за обслужване на запор в размер на 20.00 лева; превод запор комисионна в размер на 5.00 лева; такси превод в размер на 4.40 лева; превод запор комисионна в размер на 1.99 лева; запорно съобщение в размер на 25.00 лева; за социален асистент - 477.14 лева.

Очевидно е, че причинна връзка между незаконосъобразното действие във връзка с връчването на Акта за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 473-1/03.12.2015г. с настъпилия вредоносен резултат - разноси по изпълнително дело в размер на 15.00 лева; такси по тарифата към Закона за частните съдебни изпълнители в размер на 211.33 лева; такса за обслужване на запор в размер на 20.00 лева; превод запор комисионна в размер на 5.00 лева; такси превод в размер на 4.40 лева; превод запор комисионна в размер на 1.99 лева; запорно съобщение в размер на 25.00 лева не е налице. Посочените разноси са направени в хода на изпълнителното производство, което е образувано след незаконосъобразното връчване на акта. Имуществените вреди не са в пряка причинна връзка с незаконосъобразното действие. Посочените имуществените вреди не са в пряка причинна връзка и с незаконосъобразните действия на длъжностно лице при [община] по посочване на невалидна сметка на общината при постановяване на 01.12.2016г. на решението по възражението срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Изпълнителното производство вече е било образувано към момента на плащането на дължимите суми от С. по невалидната сметка.

В съдебната практика е възприето разбирането, че непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите. Основавайки се на това разбиране, съдът счита, че твърдяните имуществени вреди за ищцата не са непосредствени, тъй като не са възникнали веднага след извършване на незаконосъобразното действие, както и че липсва причинна връзка, тъй като същите не са преки. Настъпването на вредите е опосредено от действията на съдия изпълнителя. Събраните по изпълнително дело суми в размер на: разноси 15.00 лева; такси по тарифата към Закона за частните съдебни изпълнители в размер на 211.33 лева; такса за обслужване на запор в размер на 20.00 лева; превод запор комисионна в размер на 5.00 лева; такси превод в размер на 4.40 лева; превод запор комисионна в размер на 1.99 лева; запорно съобщение в размер на 25.00 лева касаят съдебно - изпълнителното производство, тоест събрани са поради съществуването на това производство, а не поради несъобщаването на надлежен ред на административния акт или поради

непосочването на валидната сметка.

Искът за имуществени вреди, в частта за сумата 477.14 лева, заплатена за услугата социален асистент също е неоснователен. Причините за ангажирането на социален асистент са комплексни: състоянието на ищцата след получаването на призовката за принудително изпълнение, влошеното здравословно състояние на майка ѝ и разходите за лечението ѝ, и необходимостта в тази действителност да изплаща кредит. Свидетелите твърдят, че това било унищожително за нея, плачела, не се хранела, не спяла, била като парализирана. Не се установи в каква степен всеки от посочените елементи е допринесъл за състоянието ѝ, но е безспорно, че това състояние не е резултат от действията по невръчването на акта и невалидната сметка.

Иск за неимуществени вреди

Съдът намира, че и твърдените неимуществени вреди не са причинени от незаконосъобразните действия, свързани със съобщаването за изготвения административен акт и с посочването на невалидна сметка. Макар и незаконосъобразните действия да предшестват по време настъпването на вредите, то последните са в резултат на получената призовка за принудително изпълнение с изх. № 13251/04.08.2016 г., в която е посочено, че се налага възбрана върху имот, във връзка с която ищцата разбрала за изготвения АУЗД № 473-1/03.12.2015 г.. Действително извършените нарушения в административното производство предполагат възможност за настъпване на вреди, но в процесния случай тези вреди не са в причинно-следствена връзка с незаконосъобразните действия на административните органи на община „Горна О.“. Макар изпълнителното производство да е иницирано от администрацията на Община „Горна О.“, тези действия представляват различно поведение от установените незаконосъобразни действия и нямат нищо общо помежду си, още повече, че изпълнителното дело е самостоятелно производство и не следва да се третира като административна дейност.

Необходимо е да се посочи, че самата С. заявява, че в резултат на неправомерните действия на длъжностните лица от общинската администрация по възлагане и образуване на изпълнително дело са осуетени намеренията ѝ да продава имота и получените средства да насочи за необходими, неотложни и животоспасяващи медицински грижи за болната си възрастна майка, а това не са обстоятелства, свързани с незаконосъобразните действия по съобщаване на акта и посочване на невалидна банкова сметка.

От събраните по делото гласни доказателства се установи, че в резултат

на наложената възбрана върху недвижимия имот на ищцата в [населено място] и последвалите данъчни задължения и запори върху банковите сметки, С. С. е изпаднала в състояние, в което само плачела и не се е хранела, не е спала и била като парализирана което продължило 6 месеца, като ѝ били давани лекарства през това време. Стигнало се дотам, че ищцата развила параноя – живеела с мисълта, че общината ще ѝ направи зло. Освен това имала големи притеснения във връзка с погасяването на кредитите си. с изх. № 12251/04.08.2016 г. Посоченото състояние на ищцата също не е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на длъжностни лица в [община]. Предвид изложеното и искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на установените по делото незаконосъобразни действия е неоснователен.

Изложеното определя исковете като неоснователни. Претенцията за законната лихва върху главницата на всеки от исковете от датата на деликта до окончателното ѝ изплащане, предвид неоснователността на исковете за вреди, също са неоснователни.

При този изход на спора разноски на ищцата не се дължат.

Ответникът е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 600,00 лв. и разноски за транспортни разходи. Транспортните разходи не представляват разноски в настоящото производство /чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ/. Неоснователна е и претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В производството по ЗОДОВ ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбите на чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ /преди изменението на чл.10 с ДВ, бр. 94 от 2019 г./, тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК и чл.143 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ /към датата на приключване на съдебните прения/, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такова не се дължи.

Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на ЗОДОВ от С. С. С. от [населено място] срещу [община] искове за присъждане на обезщетение за периода 2016г. – 2017г. в размер на 759.86 лева за причинени

имуществени вреди и обезщетение в размер на 5 000 лева за причинени неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия по връчване на административен акт и съобщаване на невалидна сметка, ведно със законната лихва върху главницата на всеки от исковете от датата на деликта до окончателното ѝ изплащане.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: